

ВІДИБІДА-РУДЕНКО Петро (духовне ім'я — Палладій; 29. 06. 1891, с. Стрільчинці, нині Немирів. р-ну Вінн. обл. — 01. 09. 1971, Нью-Йорк) — громадський і церковний діяч. Закін. Кам'янець-Поділ. духовну семінарію, матем. факультет Університету св. Володимира у Києві (1916). Працював у кредит. кооперації у Вінниці. Актив. діяч ТУП, чл. УЦР, від листопада 1918 — зав. фінанс. відділу УНР, від 1919 — заступник міністра фінансів УНР. Від 1921 — священик на Волині, чл. Духов. консисторії. Від 1934 — у Варшаві: секр. Митрополичої канцелярії, управитель Емерит. каси православ. духовенства у Польщі. 1935 прийняв чернецтво. У лютому 1941 митрополитом Діонисієм

висвяч. на архієпископа Краківського і Лемківського у Ген. губернії, згодом — також Львівського. Підтримав призначення митрополитом відновленої УАПЦ Полікарпа (Сікорського). Від 1944 — у Німеччині, від 1950 — у США, де 1951 створив і очолював УАПЦ в екзилі (від 1954 — під юрисдикцією Царгород. патріарха).

Рекомендована література

1. Життєвий шлях Владики Архієпископа Палладія // УПВ. 1971. № 16.

[А. І. Жуковський](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Відибіда-Руденко Петро / А. І. Жуковський // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2005. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-34383>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).